

Dorota Buchwald

"Inny Różewicz", Tadeusz
Drewnowski, "Dialog" nr 11-12 (1988)
: [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/3-4 (114-115), 264

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOPART Bogusław: "Romantyczność" Adama Mickiewicza jako utwór programowy. "Ruch Literacki" 1988 nr 3 s. 173-186.

Autor podejmuje próbę rekonstrukcji wykreowanej w balladzie Mickiewicza sytuacji poznawczej. Odkrywając jej źródła w archaicznej wierzeniowości i synkretycznej kulturze ludu wyjaśnia programowy charakter "Romantyczności" dzięki wprowadzeniu kluczowych - jak się wydaje - pojęć: konwersji-nawrócenia na prawdy transcendentne oraz ekstazy - emocjonalnego włączenia w świat ducha. Zastosowanie tych kategorii ułatwia zrozumienie fenomenu romantycznej ludowości. Odtworzeniem jej Mickiewiczowskiego "projektu" autor podsumowuje swoje rozważania.

BP/114-115/25

M.K.-R.

DRE//NOWSKI Tadeusz: Inny Różewicz. "Dialog" 1988 nr 11-12 s. 129-141.

Fragment książki o pisarstwie Tadeusza Różewicza dotyczący utworów powstałych w latach 70-ych. Tę dekadę w twórczości pisarza nazywa autor "pisarstwem niekonsekwencji". Owa niekonsekwencja polegała na krytycznym stosunku do bezkompromisowych założeń neoawangardowego teatru lat 60-ych i dystansie do doraźnej, pragmatycznej funkcji literatury. Te nowe tendencje pojawiły się w pisarstwie Różewicza po raz pierwszy w miniaturach dramatycznych drukowanych w latach 1970-1973 w "Odrze". "Białe małżeństwo" i "Pułapka" uzyskały powodzenie większe niż "Kartoteka". Druga część szkicu poświęcona jest dramatom "Do piachu" (po premierze w Teatrze na Woli w 1979 r. - zdjęty z afisza i do tej pory nie wystawiony ponownie). Autor pisze o nowej konstrukcji dramatu (forma Stationen-Drama), o nowej koncepcji antybohatera oraz omawia aspekty tekstu sytuujące go w tradycji utworów "rozdrapujących narodowe rany".

BP/114-115/26

D.B.